

bied van de poëzie, de wetten stelde; de eeuw van Voltaire en, „si licet parva componere magnis”, van Feitama, die dood viel op een letter en dan ook twintig jaar gewerkt heeft aan een vertaling en beschaving van des Franschen meesters Henriade. Waarom dan die bescheidenheid? Omdat het boekje opnieuw de waarheid bevestigt van het „Ijdelheid der ijdelheden, alles is ijdelheid”. Van het zeventigtal vrienden en kennissen van Willem van der Pot zijn er meer dan twintig, die in hun tijd algemeen bekend of beroemd waren en nochtans zijn ze nu, op enkele uitzonderingen na, alle totaal vergeten. Hun naam is geschreven in water. Ziehier de bekendste namen: Pieter Langendijk, Jan de Marre, Dirk Smits, Nikolaes Versteeg, Frans de Haes, Arnold Hoogvliet, Claes Bruin, Balthasar Huydecoper, Charles Seville, Sybrand Feitama. Lucas Pater, Bernardus de Bosch, Voltaire, L. Paludanus, Frans Greenwood, Janus Jensius, Willem van Haren, Jozua van der Poorten, Petrus Burmannus Jr., Hermanus Asschenberg, Lucretia Wilhelmina van Merken, Nicolaas Simon van Winter, Pieter Huisinga Bakker, Petrus Musschenbroek.

Pieter Langendijk kent men nog. Daarvoor zorgde Frits Bouwmeester en zorgt nu Jan Musch. Over Dirk Smits schreef Willem Kloos eenige jaren geleden nog in zijn „Een Daad van eenvoudige rechtvaardigheid”, waar hij aantoonde hoeveel moois er te vinden is aan plastiek, woord, klank en versrythme bij de veelgemaakte 18de eeuwsche dichters, ook in het werk van den Rotterdammer Dirk Smits. Zou Arnold Hoogvliet, de dichter van „Abraham de Aartsvader” nog bekend zijn? Telkens weer kan men zijn bijbelsch epos aantreffen op de stalletjes aan den Goudschesingel; het mooi gedrukte, fraaie boek vindt blijkbaar geen koopers. Voltaire kent natuurlijk iedereen, ook Musschenbroek, geleerde van Europeeschen naam, maar wie kent den knappen Huydecoper, geleerd taalkenner en dichter. Wie leest nog zijn treurspel Achilles, het beroemdste en best geslaagde drama in den Fransch-klassieken stijl, waarin de vermaarde Jan Punt als tooneelspeler uitblonk (tot verrukking ook van duizenden Rotterdammers); waarvan Jacob van Lennep nog heele stukken uit het hoofd kende? Wie heeft wel eens gehoord van den Amsterdamschen scheepskapitein Jan Harmensz. de Marre, dichter o.a. van het treurspel Jacoba van Beieren, waarmee in 1757 de Schouwburg te Batavia geopend werd en van welk stuk Punt's leerling,